

de sige, at der skal det være en ordentlig godtgørelse, en fuld godtgørelse på dagpengeniveau, medens der for andre kan være tale om, at de får et tilskud.

For det sjette: At arbejdsgiverne kommer til at betale noget mere til efteruddannelser, var afgørende for os, fordi vi mener, at det danske samfund i øjeblikket i høj grad har givet det offentlige ansvaret for betalingen, og derfor ønsker vi, at vægten mere skulle fordeles sådan, at arbejdsgiveren kommer til at betale mere direkte.

For det syvende, at der er fleksibilitet i uddannelsessystemet, at der er mange muligheder for at få uddannelser, fra man går fra ét til et andet uddannelsessystem, og at der også er forskellige steder, man kan få uddannelse.

Voksenuddannelser har efter vores opfattelse som formål, at der gives mulighed for større lighed gennem uddannelsen, at uddannelsen bevidst bruges i en lighedspolitik. Det gælder, når det drejer sig om det ordinære uddannelsessystem, ungdomsuddannelser og videregående uddannelser, men det gælder også i høj grad, når det drejer sig om voksenuddannelse. De mennesker, som ikke får en ungdomsuddannelse, skal ikke være forhindret i senere at få en voksenuddannelse, som kvalificerer dem på samme måde, som hvis de havde fået den, da de var unge.

Et andet punkt er, at det er med til at kvalificere folk bedre til arbejdsmarkedet, til at klare sig bedre på arbejdsmarkedet, få kvalificerende job på arbejdsmarkedet, sådan at de ikke risikerer at blive udsat for arbejdsløshed.

Et yderligere punkt er, at man kan sige, at voksenuddannelse ikke kun er for arbejdsmarkedet, det er også for den almindelige funktion i samfundet. Det er også for, at man kan fungere i et demokratisk samfund, vi er interesserede i, at der er voksenuddannelse. Voksenuddannelse er ikke kun det, der kan måles i papirer, det er også det, som giver almene kvalifikationer, som giver kompetencer, der ikke er noget, man direkte kan sige kvalificerer til arbejdsmarkedet, men kvalificerer til livet.

De forslag her er forskellige elementer, hvor man kan sige, at den forberedende voksenuddannelse er et element, som man efter vores opfattelse godt kunne have gennemført for sig, men som klart også skal ses i sammenhæng med det andet, og så er de andre elementer det videreuddannelsessystem, som bygges op, og det, at der er en støtteordning i det.

Når det drejer sig om den forberedende voksenuddannelse, er det helt afgørende, at man her giver nogle mennesker et tilbud, nogle mennesker, om hvem man kan sige, at skolen gjorde langt mindre indtryk på dem, end de gjorde på skolen. Det er mennesker, som i mange tilfælde har virkelig dårlige erfaringer med skolen, og derfor er det vigtigt, at det uddannelsesstilbud, der gives til dem, tilrettelægges ud fra deres forudsætninger, at det er et tilbud, og at man giver det ud fra de situationer, de står i, så de ikke skal opleve det, som om de igen skal til at gå i en slags skole, som de har så dårlige erfaringer med.

Det afgørende i denne her forbindelse er også, at der er en offentlig forpligtelse til at sikre, at vi får disse uddannelser etableret, og den offentlige forpligtelse ligger altså i øjeblikket efter forslaget hos amterne.

Og dér er vi altså, som jeg allerede har været inde på, meget optaget af, at amterne har forpligtelsen til at udbyde, men at når det drejer sig om betalingen, så henter amterne pengene umiddelbart i statens kasse. Så ved vi, at pengene bliver brugt til det formål, og vi ved, at amterne ingen undskyldning har for ikke at udbyde.

Hvis man ser, det her forløber godt, kan der om nogle år blive tale om, at man så kan køre det ind i det normale system, som man har, hvor amter og kommuner påtager sig opgaverne, og at man får det udlignet. Det er det, man kalder DUT-systemet, og når man gør det, kalder man det at DUTte. Men indtil videre synes vi, det er helt rigtigt at sige, at der er fuld refusion, for det er det, som giver en sikkerhed for, at pengene bliver anvendt.

Det er efter vores opfattelse også vigtigt, at man lægger op til, som det gøres i lovforslaget om den forberedende voksenuddannelse, at der kan være tale om forskellige typer udbydere. Der kan være tale om VUC, der kan være tale om AMU-centre, der kan være tale om daghøjskoler, i det hele taget sådan en bred vifte, afhængigt af, hvad det er for nogle forudsætninger og muligheder, der er ude i det enkelte amt. Det giver også mulighed for i høj grad at lægge vægt på, at det også kan foregå på den enkelte arbejdsplads, så det for den enkelte, som skal igennem det her forløb for at kunne fungere bedre i samfundet, ikke er en stor, grænseoverskridende ting, som vedkommende først skal igennem.